

ik het en mocht geen doode betreuren". Dus deze collega had geen sterfgevallen aan longtuberculose, pneumonie en griep. Wat de longtuberculose betreft, geef ik bij gebrek aan beter ook kreosoot en moet op dit punt collega PREMSELA zijn illusie ontnemen, daar bij deze hier zoo veelvuldig voorkomende ziekte, de sterfte toch zéér hoog is.

Ik blijf dus protesteeren tegen het feit, dat een collega, zonder eenig bewijs van de door hem geuite beweringen, meeningen verkondigt, die tot op dit oogenblik als de grootste ongerijmdheid golden en nog gelden.

Zuidwolde (Drenthe), 12 April 1920.

A. H. FREDERIKSE.

De gedachtenwisseling over dit onderwerp is hiermede gesloten.

Redactie,

ENCEPHALITIS LETHARGICA.

In verband met de casuistische mededeeling van CRAMER in het vorige nummer van dit *Tijdschrift* kan ik een geval van encephalitis lethargica mededeelen, dat in vele opzichten met dat van CRAMER overeenkomt.

Een jongen van 16 jaar werd begin Februari ziek. De temperatuur schommelde tusschen 38° en 39°. Hij was verbazend suf en slaperig; sommige tijden was hij niet wakker te krijgen. Als men hem wekte, was hij steeds dadelijk goed georiënteerd. Hij zag af en toe dubbel, had ptosis beiderzijds en vertoonde overigens geen meningitis-verschijnselen.

Bij de lumbale punctie bleek het vocht onder iets verhoogde drukking te staan. Volgens bericht van het Centrale Laboratorium waren in het vocht geen pathogene microorganismen aanwezig; de reactie van NONNE was negatief; er werden enkele lymphocyten gevonden. Na de lumbale punctie werd patiënt veel helderder. Begin Maart was hij geheel hersteld. De moeder van den jongen had in Januari griep gehad; hij zelf niet.

Wat de hikziekte betreft, die CRAMER ook tot de griep-syndromen wil rekenen: ik zag den laatsten tijd 12 jonge gezonde mannen, die mijn hulp inriepen voor hik. Slechts één vertoonde verschijnselen, die aan griep deden denken.

Nieuwendam, 12 April 1920.

P. J. J. HONIG.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Uitkeering aan werklieden in 'srijks dienst bij ziekte.

Bij Koninklijk besluit van 14 Februari 1920 is een algemeene maatregel van bestuur vastgesteld, houdende regelen, in acht te nemen bij de vaststelling van de arbeidsvoorwaarden van werklieden in 'srijks dienst (Arbeidsreglement voor werklieden in 'srijks dienst). In dat reglement worden in de artikelen 100, 101 en 102 bepaald de uitkeeringen, die aan deze werklieden bij ziekte of ongeval, die hen verhinderen hun arbeid te verrichten, worden toegekend. Daarna bepaalt art. 103, dat deze uitkeeringen ingaan, wanneer de werkman, naar het oordeel van den behandelenden geneeskundige tengevolge van een *ongeval* verhinderd is zijn arbeid te verrichten op den dag na dien, waarop de verhindering is ingetreden. Verder dat, wanneer de werkman verhinderd is zijn arbeid te verrichten tengevolge van een *ziekte*, vermeld op een door de Kroon vast te stellen lijst, van een *ziekte*, waarbij zich door de Kroon aangewezen verschijnselen voordoen, of van een *ziekte*, in verband met de uitoefening van den dienst ontstaan, de uitkeering ook ingaat op den dag na dien, waarop hij voor het eerst verzuimt. Eindelijk dat in alle andere gevallen de uitkeering ingaat op den tweeden dag na dien, waarop de werkman voor het eerst heeft verzuimd.